

ALBINA

REVISTĂ POPULARĂ

Apare în fiecare Duminică

COMITETUL DE REDACȚIE:

ION KALINDERU

F. Gârboviceanu	P. Dulfu
G. Coșbuc	V. S. Moga
G-I P. V. Năsturel	N. Nicolescu
Gh. Adamescu	Gr. Teodossiu
I. Otescu	C. C. P.-Tașcă.

Stramb

Noua Parfumerie și Drogerie Medicinală

TOMA BRĂTULESCU

București, calea Griviței No. 145 (lângă Gara de Nord). București.

Oferă unor sale clientele parfumuri din cele mai renumite fabrici franceze, ruse, germane și engleze; pudre de orez, depilatoare și sapone alese, brillantine, superbe colorante pentru păr, diferite loțiuni, apă de colonie, de lavande, de verveine și portughal, etc., ape și pomezi de quinquina parfumate, Capilarine, col-cream de la princesse și comestice igienice, piepțini fini, Odol, perii, paste pentru dinți, thermometre pentru baie și diferite feluri de bureți, glicerină, vasilină, lanolină și tot felul de articole pentru tualete.

Articole pentru menajiu, ca: ceaiuri, cafea și cacao în sămânță și pulbere, făină lactată Nestlé, culori vegetale, arome și esențe pentru liqueruri și limonade, romuri și cognacuri, esențe pentru conserve alimentare, Sifoane cu cari se prepară ape gazoase, alcool și sistematice mașine pentru spirit denaturat, ape minerale și diferite săruri pentru băi, cum și prafuri «Zackerlin», carboral, borax, acid boric, naftalină ieftină, bicarbonat de sodiu, salol și chinine, etc. Aniline și culori, aparate, accesorii și gata soluțiuni, hăi, pentru fotografie. Uleiuri și grăsimi minerale, parafină, benzină și vasilină americană, terebentină, pensule, lacuri și culori pentru pictură, vopsele, ceară și sârmă pentru parchete, etc.

Diferite ierburi alese, rădăcini, scoarțe, frunze, flori și semințe pentru ceaiuri în și muștaruri, precum și felurite uleiuri vegetale și animale, ca : unt de cocos, de in, de ricin și amigdale și curat ulei din ficat de morun pentru cura de iarnă, etc.

Multe specialități farmaceutice române, franceze și germane, precum: bugile, balsamuri pentru viață, capsule, cataplasme, coaltare, crayoane, ceaiuri, drageie, elixire, emulsiuni uleioase, emplastre, glicerofosfate, globule, granule, injecțiuni, ovule, paste, pastile, perle, pilule, prafuri, săruri, supusitorii, soluțiuni, siropuri și vinuri medicamentoase care, prin rolul ce îndeplinesc unele de a fi atiseptice și desinfectante iar altele nutritive și întăritoare, sunt preparate cu scopul de a fi întrebuințate la vindecarea suferinșilor cărora să le redea sănătatea, forța și energia și de a le fi reconstituante ale sistemului nervos îndepărtându-le cu totul anemia și slăbiciunea generală.

Bogat asortiment de caucicărle și pansamente cum instrumente și accesorii de resortul Farmaciei, Obstetriciei și Chirurgiei, Opticii și Dentisticii, ca : vată și tifoane, guthapercha și mușamale impermeabile, tuburi de cauciuc, canule, injectoare și sistematice irigatoare pentru Moașe și Lehuse, pompe trage-lapte și biberone, ploști și lighiane de porțelan, specule, ață de mătase și ace, siringi, sonde, aparate inhalatoare, bandage și cercuri herniare, corsete elastice pentru doamne și ciorapi pentru varice, tuburi stomachale, pulversitoare și vaporisatoare, preservative, suspensoare, thermometre maxil-male cum și alte utensile și accesorii de sticlă, aluminiu, platină, faianță și porcelan, ochelari, foarfeci și clești, etc.

La cerere, expediază în orice parte a Țării, contra ramburs, prompt și cu prețurile cele mai ieftine, ori și ce fel de mărfuri din această branșă.

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Abonamentul în țară pe un lei 5 | Abonamentul în străin. pe an lei 8
 „ „ „ 6 luni „ 3 | Un număr. 15 bani
 Pentru anuțeluri 1 leu linia. Mica publicitate, 5 bani cuvântul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL:

Sofia Nădejde, Un neam de oameni buni.—*Ion Adam*, Legenda muncii.—*I.*, Invoeliile agricole: Legea cea nouă (al patrulea articol).—*Petrolul românesc în 1907.*—*R.*, Mitropolia Ungro-Vlahiei.—*G. N. Șerbănescu și I. Brătulescu*, Lucerna.—Darea de seamă a Soc. «Steaua».—Cronica săptămânii.—Prețurile cerealelor.—Prețurile din piață.—Informațiuni.

Lămuriri cititorilor: *Dr. Lux*, Ne putem vedea prin telegraf?

Felurimi: Instinct ori judecată?

Din ziare și reviste: Contra vacilor cari își ascund laptele.—Cuvânt potrivit.—De ce sunt ouăle fără coajă?—Ca să nu ne fie frig la picioare.—Tinctura de iod.

Roman: Primejdiioasele întâmplări ale Marinei lui franțuz Ludovic Tregan în Noua Guinee (povestite de el însuși), trad. de C. C. Pop-Tașcă: Cap. XII.

Ilustrațiuni: Vederea dela altar a bisericii Sf. Mitropolii.—Vederea din față a bisericii Sf. Mitropolii.—Interiorul bisericii Sf. Mitropolii.—Interiorul paraclisului Sf. Mitropolii.

Pagina glumeață: Părerile de rău (cu o ilustrație).

Un neam de oameni buni.

A zi, s'a dus bădița Gheorghe, par'că nici n'a mai fost! Mai eri, mă pomenesc, cum eram mică și prizărată; el, flăcău voinic și frumos. Uit'te-l însurat, uit'te-l cu băieți mari și acuma, pace, nu mai e! S'a dus bietul la odihnă!

Așa grăea mătușa Maria, clătinaud din cap și tot ștergând cu podul mâinei șirôaele de lacrimi. Stă pe laița de sub icoane și nu-i veneă să se miște din loc, atâta o înțelinise dūrerea.

Fața-i, în pervazul broboadei negre, arătă și mai galbenă decât eră.

Se nimerise acasă numai Mitru. Copii erau la școală și nevasta la târg.

— Da, sârmanul! Mereu ne întrebă: «Ce mai știți de Maria? De s'ar îndreptă, s'o mai văz o dată».

Treceă o zi două și iar ne mână să-l întrebăm pe unchiul ce-i cu d-ta, de ce nu te mai scoate din spital. Par'că simțea că n'are mult, așa n'aveă răbdare.

— De ce se vătă, el, dragul mătușei?

— De ce? Nu știi? De boala lui! De cum s'a prăpădit

biata mămucă, tot ah! și ah! N'avea gust de mâncare și, când îl apuca, tot de inimă se văetă.

— Bietul! S'a prăpădit de inimă rea!

— Pe d-ta și pe Culiță mereu v'a pomenit. Nu știi ce-a voit să spue la urmă c'atâta a zis:

«Să spui Mariei . . .»

— Dar eu? Stam ca pe cărbuni, că-l știam beteag și tare ași fi dorit să-l văd, să-i sărut încă o dată mâna, care m'a miluit și m'a ocrotit. Că mult a fost bun cu noi, nu ca frate, dar ca părinte. Da unde să te poți mișcă? Șase săptămâni mi-a ținut piciorul înfășat cu fel de fel de ale lor.

— Dumnezeu sa mă erte! Prea ne-au venit multe necazuri deodată!

— Așa-i viața fătul meu. Zilele ticnite trec, par'că nici n'au mai fost, ca o părere, dar necazurile, supărările, te rup de inimă ca niște colți de fiară și nu se uită, nu se vindecă.

— Au trecut atâtea săptămâni și, vezi, par'că tot ne așteptăm să-l vedem întrând pe ușă. În vremea mesei nu zicem nimic, dar fiecărui îi stă pe buze: «Dar nu mai îngăduim să vie și tătuca?»

— Așa-i, dragul mătușei, nici un foc nu e mai strașnic ca moartea, și, doar, cu toții o să murim! . . .

Mătușa Maria mai oftă din adâncul inimei, își mai șterse lacrimile, pe urmă zise:

— Și ție o să-ți vie greu. Ai tăi patru, nu fie de deochi, toți mici ca ulcelele și trei frați de ținut și îngrijit. Cam mult! Mândica, și ea slăbănoagă, o să-i vie peste puteri. De aceea m'am gândit să-mi dați mie pe Lisaveta. Tot n'am eu nici o fată.

— Nu-i nevoie, mătușa. Doar oiu fi eu om să-mi hrănesc frații și copiii.

— Nu zic că nu-i fi. Dar, vezi, așa-mi zice inima: să fac și eu ceva pentru un copil al lui Gheorghe. Mult a fost el bun cu noi! Când m'am măritat, uit'te-l, par'că-l văd colo unde stai tu. Nu fie de-o măsură! Și zice lui unchiu-to: «Mă Vasile, ți-am dat'o pe Maria. Dar, să nu dea Dumnezeu să aflu c'ai atins'o barim cu degetul cel mic. Neamul vostru e cam zurbagiu. Tu, să știi: ai cu mine de'mpărțit. Eu îi sunt tată, nu frate. Vezi, dânsa e gingașe. La noi în casă n'a văzut gălceavă nici bătaie, că omul de soiu se bate de vorbă; pe cel rău poți să-l snopești cu toată pădurea și-i tot în zadar». «Bine, mă Gheorghe,» făcu al meu, «Ce? O să te amesteci în casa mea?» «Mă! Atâta-ți spun: sângele apă nu se face. Ție ți-e nevastă, nu zic; dar, dacă n'o luai pe dânsa, luai alta. Mie nu-mi poate fi orice femeie soră. Ai înțeles?» «Înțeleg, că doar ajunge o măciucă la un car de oale!» Și, cum îl vezi, pe unchiu-to; dar el din vorba lui Gheorghe, Dumnezeu să-l erte, nu eșea.

O viață întreagă îi trecea bătrânei prin minte și la fiecare amintire năvala lacrimilor îi întunecă vederea.

— Dar Culiță ce mai scrie? Am și uitat să'ntreb uita-l'ar nevoile.

— Nici pe el n'a avut parte să-l vadă bietul tata. Nici n'a fost chip să vie. Pân să ia concediu, s'a dus... Dacă vrei să-ți citesc o scrisoare dela el.

— Mai vorbă! Cum să nu?

Mitru luă mai multe scrisori din grindă, alese una, s'așeză pe laiță lângă fereastră, ca să vadă mai bine. Afară eră vremea cețoasă, mohorâtă, ca și sufletele jalnice. După ce tuși, par'că să-și ia glasul, ca un om ce rar are prilej să citească, începu:

«Sărut mâinile, bădiță Mitre!»

«Vă doresc întâiu multă sănătate dumitale și leliței Măndicăi. Vestea că s'a prăpădit tătuca mi-a pus mare foc pe inimă. In cotro mă duc, nu-mi pot lua gândul dela el. Par'că mai eri mă văz mergând cu el la plug ori la pădure! Și cum mergea el, bietul, la târg, nu venea cu mâna goală. Știi, cum scocioram în traistă până găseam covrigii și smochinele! El, s'a dus! Eu, între străini și tu, singur, latoate! Nu zic, vor fi sărit ei oamenii buni la așa nenorocire; dar ori cum, când n'ai pe unul de-ai tăi mai de aproape, e greu. Nici măcar mătușa Maria nu s'a întâmplat în sat. Ce păcat a păscut'o și pe ea să-și rupă piciorul! Bietul tătuca! S'a prăpădit de supărare după mama! Acuma, ce să facem? Noi,ăștia mai mari, trebuie să vedem de cei mici, să-i punem la cale că nu i-om lăsa prin ușile oamenilor s'ajungă niște derbedei. Mai greu îți va fi până mă voiu liberă eu din armată. Dar, mare-i Dumnezeu! Cum a trecut un an, or mai trece ei și doi. Până atuncia ai grijă de băieți să umble regulat la școală. Când mă 'ntorn, îi iau cu mine la meșteșug. Așa eră și dorința tătucăi. Pământ cât avem noi, e prea puțin să ne hrănim cu toții; te-i folosi de el mnea-ta și fata. Băieții, dacă s'or da la meșteșug și-or fi ascultători, nu mor ei de foame. Pe Vetuca o las în grija leliței, să facă din ea gospodină bună.

«Tu, dragă bădiță, nu-mi scrii nimic; dar știu c'ai cheltuit mult cu boală și înmormântarea tatei. Nu cumva să te fi îndatorat undeva, că știi, datoria e ca pecingenea. Eu am la jupânul Iordache o sută de lei, lăsați în păstrare din leafa mea. I-am scris să-ți-i dea, ca să mai îți piept cheltuelilor. Poate n'ai ernatec pentru vite.

«Despre mine vei ști că o duc foarte bine la atelierul regimentului. M'am deprins la lucrul hainelor militărești, par'că de când lumea numai d'astea am lucrat. Imi mai pică și câte un bacșiș, când lucrez ori fac vre-un meremet domnilor superiori. Trimet douăzeci de lei, să cumperi Vetucăi o cațaveică și o casincă de îmbrobodit. Să-i spui că's dela mine.

«Pe aice e toamnă, ceață și moină, berechet. Nu știu, — îmi pare mie? — dar par'că pe la noi n'am apucat tomni așa de urâte și pline de jelanie.

«Acuma, ce să-ți mai spun? Mi-e dor de voi toți. Mi-i dor de sat și mă gândesc ce jale o să-mi fie, când m'oiu duce acasă și nu l'oiu găsi și-pe tătuca! Rog pe Dumnezeu să vă ție cu sănătate și să ne mângâie pe toți, că doar tot acolo o să mergem, la urma urmei!

«Al tău frate mai mic, «*Culiță*».

— Dragul mătușiei, mult e cuminte! Seamănă cu bietul frate-mio.

Sofia Nădejde.

LEGENDA MUNCII

După ce Adam și Eva au călcat porunca Domnului, au fost goniți din rai.

În lume însă nu creșteau nici de unele, Dumnezeu împodobise deocamdată numai raiul, iar dincolo de gardul raiului, nu mai eră nici verdeață și nici vietăți.

Pustiu și arșiță eră toată lumea.

Când să scoată Arhanghelul pe poartă pe cei doi osândiți, s'a îngrozit de ce a văzut afară. Induioșat pân la milă, el se întoarce atunci cu grabă înapoi și smulge dintr'un răzor, un răsad de pom.

— Ține-l, Adame, să-l răsădești și să-l îngrijești, că la mare perzare te duci...

În vremea aceasta însă, prin poarta crăpată a raiului, s'a strecurat pe nevăgare de seamă, un cârd întreg de dobitoace, — se luase și ele în neștire după cei doi goniți...

Arhanghelul dă să le strige înapoi. Da Dumnezeu de sus, dacă vede întârzierea de la poartă, a crezut că poate e vr'o împotrivire din partea urgiștilor, s'a mâniat și când a bătut odată în dușumeaua cerului, mai mai s'o nărue.

— Dă-n ei fără milă, a strigat Dumnezeu, că-s păcătoși.

Arhanghelul în prîpa lui i-a mai sfârseit odată cu sabia cea de foc și-a tras iute porțile...

Adam și cu Eva au plecat în lume, cu cârdulcelă de jivine ce rămăseseră afară ș'au mers ei așa mult, triști și părăsiți, de-au nemerit unde i-au dus picioarele... Ș'acolo unde au poposit, și-au făcut bordei, și'n fața bordeiului au răsădit rădăcina dată de Arhanghel... Minunea-i tot dela D-zeu... A doua zi din rădăcina aceea, crescū un pom rotat, încărcat tot cu bunătați.

Roadele acelea aveau toate gusturile că le ținea și de foame și de sete.

Mâncau și oamenii și dobitoacele lor. Dac-au văzut ei asta, le-a mai venit inima la loc...

O fi trecut poate ani la mijloc, cât or fi trăit ei așa trândavi și cu mâna întinsă la ușă după roade...

De la o vreme pomul acela bine-cuvântat a prins a slăbi din rod. Tânjea și se ofilea văzând cu ochii.

I se usca din crengi și se scorbora la trunchi, pân ce într'o bună zi, s'a uscat cu totul.

Vezi că Adam și Eva nu-l mai îngrijise, cum le dăduse sfat Arhanghelul. Ei, știi vorba... Aveau mură-n gură și nu se gândiau că toate să mântue de la un timp, dacă nu mai dă omul și din mâni. Ș'așa au rămas de să moară de foame. ...Rabdă ei de mâncare o zi, două... A treia zi însă: aman! Ce-i de făcut? Ca să-și mai ție sufletul, au început bieții oameni să mulgă pe unele din animalele lor, altora să le taie puii...

Saț mare însă n'aveau, așa numai cu de dulce. Iși aduceau aminte plângând de rădăcina lor cu mană... Ș-au apucat atunci ș'o sape, ș'au găsit-o mâncată de viermi; iar pământul era săcătuit... Acum le părea rău că n-au căutat-o din vreme și n-au premenit locul, dar eră târziu.

Ei, da cu părerea de rău nu trece foamea. S'apucă ei acum să invieze rădăcina.

Caută pământul mai gras, sapă și frământă împrejur, aduc apă și așază răsadul. Dar colț nu mai da... și ei plângeau și se vaitau fără să-i audă nimeni.

Mută pe urmă în alt loc cuibul, — altă muncă și alt timp prăpădit... Dar nu odrăslia ca din piatră. Bocet și stră-lanie degeabă. Muceau oamenii acum toată ziua și de atâta trudă și arșiță le curgeau bobii de sudoare de pe frunte, de'nourau pământul uscat...

De la o vreme ce să le vadă ochii? altă minune. Tot mila lui Dumnezeu pe semne: stropii de sudoare se prefăceau în grăunțe și grăunțele incolțeau și-a crescut în urmă din sudoarea lor fire verzi, care au legat un rod nou. Tot câmpul acela muncit s'a acoperit cu grâu, cu secară și tot felul de fân.

D-atunci Adam și Eva au prins gust de muncă, că se hrăneau acum din sudoarea feței lor. Ehei... dacă ascultau ei pe Arhanghel, nu și-ar fi pierdut răsadul cu mană și urmașii lor ar fi trăit mai ușor.

Ion Adam.

Contra vacilor care își ascund laptele.

Sunt mai multe vaci care își rețin laptele când voim să le mulgem, dacă nu le dăm vițelul mai întâiu să le sugă.

Am avut ocazie de mai multe ori, să fiu întrebat de lăptari asupra acestui caz și în totdeauna i-am povățuit să încerce unul din următoarele 3 mijloace:

1) Să se arate vacii o piele de vițel împăiată, ca și când ar sta s'o sugă, pe când mulgătorul să înceapă a mulge ca de obicei.

2) Să frece pe șira spinării, cu un lemn rotund, vaca, pe când cineva o mulge.

3) Să se pună pe crupa (șolduri) vacii, o cârpă muiată în apă cât se poate de rece. Vita simțind răceala, își uită a-și trage laptele.

Încercându-se unul din aceste 3 mijloace, în totdeauna isbutim a mulge vacile care își ascund laptele.

(«Gazeta Transilvaniei»)

INVOELILE AGRICOLE

Legea cea nouă.

IV

Am arătat măsurile de căpetenie ce legiuitorul a luat prin legea cea nouă.

Acuma ne-a mai rămas să arătăm și ce măsuri a luat ca legea să nu rămâie numai pe hârtie, cum s'a întâmplat și cu altele.

Înainte de toate ar fi de dorit să se aducă la cunoștința sătenilor legea aceasta și vedem că unii prieteni ai țăranilor au și început a o face cunoscută, nu numai în scris cum facem noi prin «Albina», dar și de-a dreptul prin graiu viu. E foarte bine să dai deslușiri prin graiu, căci vezi ce nu pricepe omul și-l lămurești. Noi am arătat ce-am crezut și cum am crezut noi că e mai bine și mai lămurit. Se poate însă să fi rămas unii nelămuriți. De aceea iată că suntem gata a răspunde la întrebările ce ni se vor face, așa ca să nu rămâie nimica încurcat. Legea a eșit în «Monitorul oficial» dela 23 Dechemvrie 1908. Au eșit și cărticele, care mai bună care mai rea. Să le citească și să ne ceară lămurire și vom face ce vom putea.

Iată însă ce credem că e bine să mai adăogim.

Se știe că'n multe locuri s'au găsit, mai rar proprietari sau arendași, dar prea des logofeți și alți oameni de-ai lor, cari au măsurat minciunos. Au dat pământul pe care țăranul îl lucră pentru stăpân, mare; iar cel pe care'l lucră țăranul pentru sine, mic. Prăjina ori nu eră tot aceea ori o săltau cu dibăcie ca și cum ar fi fost de gumă elastică.

Măsurătoarea pământurilor date țărănilor în arendă sau șă le muncească pe bani, se va face numai cu măsuri de ale statului, cari se vor află cu pecete pe ele și de vânzare la anume vânzători publicați în «Monitorul oficial». La fiecare primărie se vor află toate măsurile: un metru de fier, un lanț, o panglică de metal de zece metri, un dublu decalitru, o balanță. Apoi la fiecare primărie va sta lipită o hârtie cu deslușiri cum să se întrebuițeze aceste măsuri.

Indată ce un țăran se va plânge că nu i s'a măsurat drept, primarul, împreună cu măsurătorul comunei, va merge, va măsură și va încheiă proces verbal de-a găsit bună sau rea măsurătoarea. Procesul verbal se va trimite la judecătorul de ocol să-l cerceteze și întărească și spre a luă măsurile convenite de îndreptare și pedeapsă.

Și pedepsele sunt grele. Va plăti ștraf sau amendă 200 de lei, cel ce nu va fi întrebuițat măsurile legiuite. Iar dacă se va găsi măsuratul minciunos, vinovații vor plăti de zece ori cât paguba ce au făcut omului, pe lângă alte pedepse pentru înșelăciune pușe prin codul penal art. 336 și 337, cari glăsu-esc astfel:

... Acela care prin întrebuițare de mincinoase dramuri sau măsuri, va înșela asupra câtimei lucrurilor vândute, se va pedepsi cu închisoarea dela o lună până la 6 și cu amendă care nu va putea fi nici mai mare de a 4-a parte a despăgubirii, nici mai mică de cincizeci de lei. . . iar măsurile mincinoase se vor sfărâma, (art. 336).

Art. 337 pedepsește pe cel care primește să i se măsoare cu alte măsuri decât cele legiuite, nedându-i voie a urmări pe vânzător pentru înșelăciune. Dar procurorul îl poate urmări și pentru înșelăciune și pentru c'a întrebuițat măsuri oprite. La art. 393 (5 și 6) arată că pedepsa celor ce au sau întrebuițează măsuri oprite e amendă dela 15 pân la 25 de lei.

Iar proprietarul sau arendașul e răspunzător bănește pentru omul lui, care a măsurat minciunos.

Dar cu **dijmuitul**, când nu vrea stăpânul sau oamenii lui să-l facă la vreme? Legea cere ca dijmuitul să se înceapă, cel mai târziu, la cincisprezece zile după isprăvitul recoltei și să se urmeze neconținut pân la sfârșit. Rapița, Macul, Soarea soarelui și alte holde cu semințe uleioase nu vor stă pe ogor mai mult de cincisprezece zile după ce s'au tăiat; Porumbul va sta cel mult douăzeci, iar celelalte semănături nu mai mult de treizeci.

Dacă se va codi, fie stăpânul fie țăranul, partea mai sânguitoare va cere dela administratorul plasei să facă el dijmuirea împreună cu doi consilieri comunali.

Administratorul, până'n 24 de ceasuri dela cerearea ce i s'a făcut, va vesti pe partea cealaltă să fie față la dijmuit într'o zi care nu va fi mai târziu de trei zile dela datul jalbei. După dijmuire, părțile au voe, până'n trei zile, să-și ridice ce li se cuvine de pe ogor; după trei zile, țăranul e dator să-și care partea lui. Dacă stăpânul nu va veni la dijmuit, țăranul nu va mai fi îndatorat a cără și partea acestuia, ci o va lăsa pe câmp.

Nu poate stăpânul să oprească pe țăran, a-și ridică partea din roadă pentru datorii cari nu izvoresc din contractul de arendare a acelu ogor. Țăranul nu poate să-și ridice recolta înainte de dijmuire.

Se vor pedepsi cu 500 la 1000 de lei proprietarii sau arendașii cari vor țineă recolta țărănilor pe câmp peste timpul hotărât mai sus. Iar cu 200 pân la 500 de lei, pe lângă desdăunări, se vor străfui acei proprietari sau arendași, cari, după dijmuit sau după plata banilor arendeii, nu vor lăsa pe țăran să-și ridice recolta, chiar dacă ar avea de luat bani dela țăran din alte daravere.

Pentru cei cari vor nedreptăți pe țărani la facerea socotelor e de asemenea ștraf dela 200 pân la 500 de lei, afară de pedepsele obicinuite pentru înșelători, după art. 332 și 333 din Codul penal,

cu închisoare dela o lună până la un an și cu amendă dela 26 pân la 2000 de lei.

Legea mai pedepsește aspru pe primarul care autentifică învoeli împotriva legei, pe ajutorul de primar sau pe secretarul comunal, cari nu vor să aducă la îndeplinire contractele și pe cei cari vor scoate pe țărani să muncească la stăpân Vinerea și Sâmbăta, căci zilele acestea s'au lăsat anume numai pentru sătean, să-și caute de muncile sale.

Dar să nu care cumva să crează țăranul că legea pedepsește numai pe proprietari, arendași sau pe oamenii lor și pe slujitorii comunei ori plasei, cari nu-și vor face datoria. Pedepsește aspru de tot și pe țăranul care va umblă cu șoalda sau cu înșelăciuni sau cu pungășii în paguba stăpânului moșiei.

Așa, dacă țăranul nu-și caută de muncă, proprietarul poate cere desființarea contractului.

Asemenea se va face, dacă țăranul nu va ținea planul de rotație, adică dacă va semăna altceva decât a avut învoeală.

Țăranul care va ridică recolta, înainte de a se dijmuî, va căpătâ închisoare dela 15 zile pân la un an. Tot așa dacă o va ridică înainte de a plăti arenda. Dacă i se va da sâmânță s'o semene, și el o va mânca sau vinde, va plăti despăgubire și peste asta, ștraf de 5 până la 20 de lei.

E destul, credem. Cine vrea mai mult peste asta, să mai citească și legea. Dar vom mai pomeni numai două lucruri bune: Țăranii vor aveà condicuți, în cari li se va trece tot ce-au luat dela stăpân, așa că vor puteà oricând ști cum stau cu socoteala. Contractele agricole vor trebui să fie neapărat scrise și întărite la primărie și trecute într'o condică, altfel nu se vor lua nici într'o seamă.

În sfârșit, s'au luat și măsuri, s'au înființat și slujbași, s'au pus și pedepse, mai rămâne ca și țăranii să fie oameni să se folosească de ocrotirea ce li se dă, luminându-se și căutându-și dreptatea cu legea în mână, când o vor aveà și când își vor face și ei datoria.

I.

Petrolul românesc în 1907.

Primum spre publicare următoarea relațiune.

«Monitorul Petrolului» publică raportul său anual asupra mer-sului industriei de petrol din România în anul expirat.

După acel raport, în anul 1907 industria română de petrol a realizat un mare progres, atât sub raportul creșterii producțiunii, cât și acel al creșterii prețurilor și a sporirii relațiilor internaționale.

Iată care a fost producțiunea de țiței în ultimii 10 ani și creș-terea procentuală a fiecărui an :

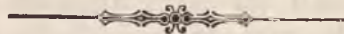
	Cantități		Creșteri procente
1898 . . .	180.000	tone	—
1899 . . .	250.000	»	39 ⁰ / ₁₀
1900 . . .	250.000	»	—
1901 . . .	270.000	»	7 ¹ / ₂
1902 . . .	310.000	»	14 ¹ / ₂
1903 . . .	384.302	»	24
1904 . . .	500.561	»	31
1905 . . .	614.870	»	23
1906 . . .	887.091	»	44 ¹ / ₂
1907 . . .	1.130.000	»	27 ¹ / ₂

Producțiunea anului 1907 poate fi evaluată la aproximativ 50 milioane lei, ceea ce ar reprezenta un beneficiu brut de apro-ximativ 24% asupra întregului capital investit în industria de petrol.

În No. dela 10 Ianuarie «Monitorul Petroleului» face o lungă expunere asupra capitalului strein investit în industria română de petrol.

Rezultă din această expunere că în anul trecut, a existat în România 34 de societăți pe acțiuni și 29 de syndicate ori asocia-țiuni în participație, reprezentând un capital declarat de 224 mi-lioane, din cari s'a vărsat 212 milioane lei.

În afară de societățile pe acțiuni și asociațiunile în partici-pațiune mai sunt în România peste 100 de exploatari particu-lare a căror capital poate fi evaluat la aproximativ 6 milioane lei, așa că cifra totală a investițiilor reale se urcă la 218 mi-lioane.

Studiind, poți trece prin cele mai rele zile, fără să le simți mult greutatea.

(Augustin Thierry).

Mitropolia Ungro-Vlahiei.

Mitropolia din București, care poartă numele de «Mitropolia Ungro-Vlahiei» se socotește a fi cea mai veche dintre mitropoliile țării. Ea s'ar fi întemeiat în anul 1359 în timpul domniei Principelui Muntean Alexandru Basarab și primul mitropolit a fost *Iacint*.

Scaunul acestei Mitropolii n'a fost însă dela început orașul București, ci — natural — erăacolo unde se află și scaunul Domniei; adică întâiu la Curtea de Argeș, apoi la Târgoviște.

Strămutarea la București s'a făcut în anul 1665 sub domnia lui Radu Leon Vodă.

Care va fi fost mai întâiu biserica Mitropoliei? Cu mai multă siguranță se socotește că întâiu a slujit pentru acest scop biserica Sf. Gheorghe Vechiu și apoi biserica Radu Vodă.

Cam în aceiași vreme se zidiă în București pe un deal așezat între drumul Giurgiului și drumul Mehedinților, o mănăstire, numită mănăstirea lui Constantin Vodă. Nu se știe cu siguranță nici anul când s'a sfințit biserica acestei mănăstiri, nici când s'a făcut acolo locașul de slujbă al Mitropoliei. Se zice însă că a fost în biserică o inscripție, dar s'a prăpădit cu prilejul unei

Vederea dela altar a bisericii Sfintei Mitropolii.

Vederea din față a bisericii Sfintei Mitropolii.

reparații. Această inscripție publicată într'un calendar pe 1862 glăsuia astfel :

«Această sfântă și dumnezească biserică s'a început din temelie în leatul 1656, de răposatul Domn Constan în Șerban Basarab Voevod, și săvârșind-o numai de roșu, s'a scos din Domnie; apoi la leatul 1665 «orânduindu-se Domn Radu Leon Voevod, după ce a infrumusețat-o cu toate cele trebuincioase, cu sfat de obște au așezat-o a fi scaun al Mitropoliei țarei, aflându-se atunci Mitropolit Teodosie. Iar în leatul «1834, răposatul Mitropolit Grigorie, văzând-o cu totul învechită, povă-țuit de râvnă, a început toată prenoirea ei, învelitoarea cu plumb, zu-«grăvitul, pardoseala și celelalte înlăuntru și afară, pe care grăbindu-l sfârșitul vieții, din porunca Prea Înălțatului nostru Domn, Alexandru Ghica Voevod, dându-se ocărmuirea Sfintei Mitropolii sub îngrijirea «Prea Sfinților Episcopi Neofit Râmnic, Ilarion Argeș, Chesarie Bu-«zău, prin îngrijirea Măriei Sale și osârdia acestora, a luat săvârșire «toată prenoirea și infrumusețarea. 1839 Aprilie 1.»

Daca este așa cum se scrie aci, atunci nu Sf. Gheorghe sau altă biserică a slujit întâiu drept catedrală a Mitropoliei Bucu-reștene, ci însăși actuala biserică clădită de Constantin Șerban Basarab.

Desvoltarea acestor chestiuni alcătuiește prima parte din lu-crarea Părintelui *G. I. Gibescu*, intitulată: «*Istoricul Mitropoliei Un-gro-Vlahiei și Mitropoliei Țării Muntenesti*, alcătuit cu prilejul îm-plinirii a 40 de ani de Domnie glorioasă a Majestății Sale Re-gelui Carol I.» E tipărită în București de către Administrația Cassei Bisericii. Din cartea aceasta luăm ilustrațiunile ce înso-țesc articolul de față.

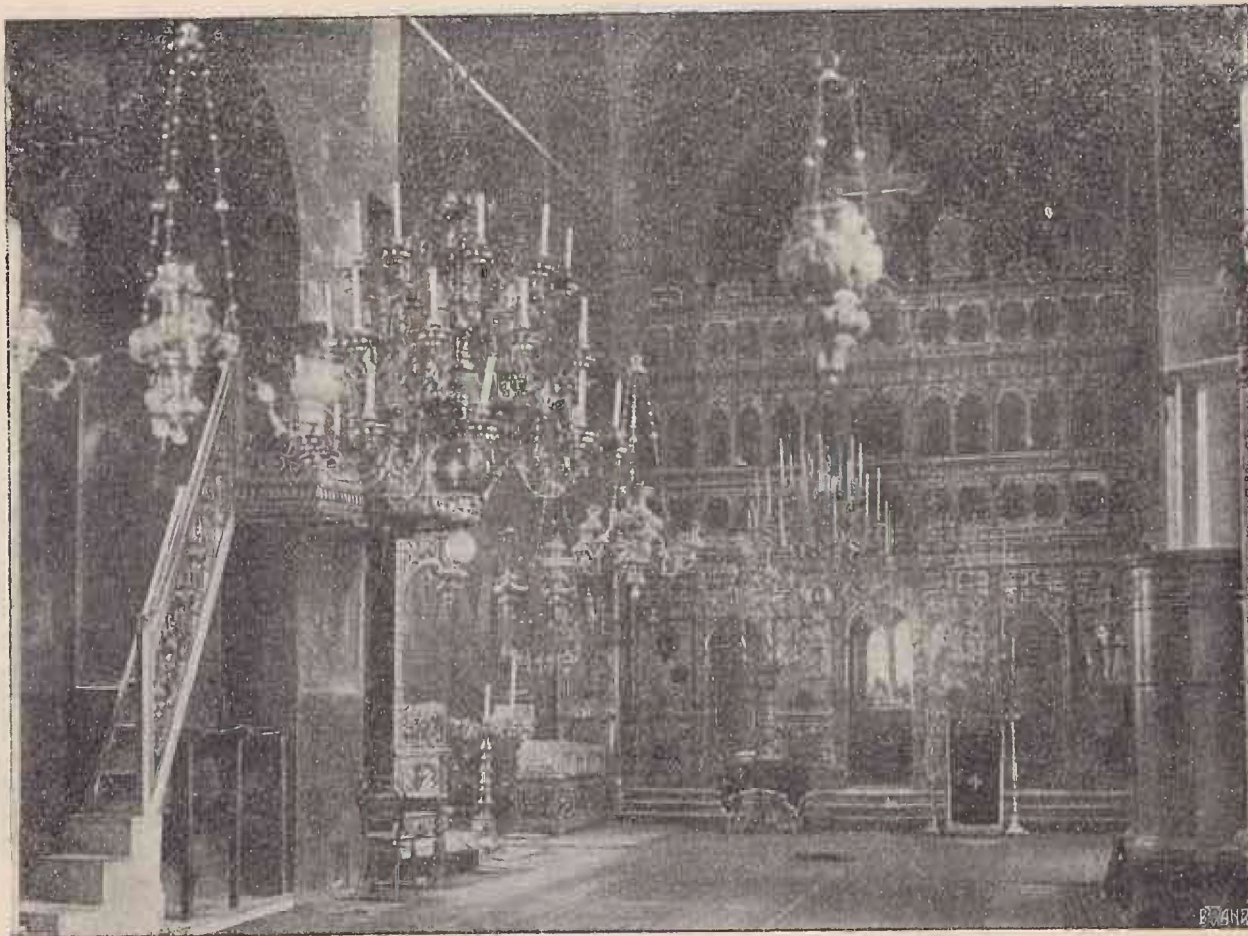
Lângă biserică se află palatul I. P. S. Mitropolit. Despre el ne spune autorul cărții de care vorbim :

«Suirea la Mitropolie a fost totdeauna în partea de răsărit, unde sunt azi cele 4 coloane de zid, care poartă pe ele emblema uni-rei. După cum se poate deduce din inscripția dela Paraclisul sfintei Mitropolii, ctitorul Paraclisului, cum și al *palatului mitro-politan* și cancelariei, este Nicolae Mavrocordat pe vremea că-ruia eră Mitropolit, — dela 1720 înainte — Chir *Daniil*, al cărui chip se află înăuntru la stânga intrării în Paraclis.

«Despre prefacerile sau înnoirile, ce vor fi avut loc în cursul vremurilor, nu ni s'au păstrat date din vechime; în tot cazul preschimbări prea mari nu s'au făcut. Casa mitropolitană dela început, a fost numai aceea care azi formează *sala de recepție* drept în fața Catedralei și unde se află Cancelaria actuală. La vechea casă, răposatul intru fericire Mitropolitul Nifon 1850—1875, a adaus partea din dreapta, care azi formează apartamentele I. P. S. Mitropolit Primat.

«Cu timpul la *palatul mitropolitan*, s'a mai adaus în interior coridorul cu geamuri, balconul cu privirea despre Bulevardul Maria de azi (1882), antreul din dreptul Paraclisului și antreul principal de azi, făcut pe timpul Mitropolitului Calinic (la 1885), care a fost foarte sărguincios în privința infrumusețărilor.

«Sala de recepție de azi, s'a transformat, cum o vedem, în anul 1904, prin sărguința Inalt Prea Sfințitului Mitropolit Primat, D. D. Iosif, și din două camere, cum erau mai înainte, s'a format actuala sală.

Interiorul bisericii Sfintei Mitropolii.

«Tot în 1904, s'a învelit cu tablă de aramă biserica catedrală a sfintei Mitropolii, însă turlele au rămas învelite cu plumb, ca înainte».

Am spus că primul mitropolit al Ungro-Vlahiei se socotește a fi *Iacint* (pe la 1359), un grec. Părintele Gibescu dă lista întreagă a tuturilor aceluia care s'au succedat pe scaunul păstoresc al Mitropoliei muntene. Dintre ei, vom pomeni întâiu pe *Nifon* (1499—1507) care a fost și patriarh al Constantinopolului și care se socotește ca organizatorul Bisericii Ungro-Vlahiei, și pe *Macarie III*, în vremea căruia s'a strămutat scaunul la Târgoviște (1517).

Pe la mijlocul secolului XVII, trebuie să notăm pe *Ștefan* (1647—1653), care a dat sprijinul său la tipărirea colecțiunii de legi cunoscută sub numele de «Indreptarea legii» sau «Pravila lui Matei Basarab.» Pe la sfârșitul acestuiași secol, păstorește un alt mitropolit Varlaam (1673—1679) care sprijinește tipărirea de cărți, cum este cunoscuta «Cheia înțeleșului», tradusă după Ioanichie Galetovschi.

Nu mai puțin vrednic de amintire este *Teodosie II*, care, fiind a doua orăă mitropolit, are fericirea să vază tipărindu-se cu blagoslovenia sa multe cărți religioase între cari și vestita *Biblie* din 1688.

Ajungem în fine la *Antim*, cunoscut sub numele de Ivireanul, vestit tipograf, vestit traducător de cărți, vestit orator bisericesc (1708—1716).

Veacul XVIII se mai însemnează și prin Grigorie II (1760—1787), bun administrator, ziditor de biserici, sârguincios tipăritor de cărți religioase. El păstorește 27 de ani.

Secolul XIX începe cu *Dositeiu Filitis* (1793—1810), grec de origină, însemnat prin faptul că este poate cel d'întăiu care a înființat un fond pentru a se da bursă la câțiva tineri ca să studieze în streinătate. În vremea lui s'a înființat și episcopia Buzăului. Alături de dânsul vom pomeni pe *Dionisie Lupul*, protectorul lui Gheorghe Lazăr (1819—1821).

Un loc deosebit în istoria bisericii noastre ocupă *Nifon* (1850—75), care a întemeiat Seminarul care poartă și azi numele său.

Autorul urmează cu lista până azi, când păstorește bunul părinte *Iosif Gheorghian*, cunoscut în toată țara prin blândețea caracterului său și prin înaltele sale însușiri sufletești.

«Românii în toate vremurile au avut Ierarchi, după inima lor. Pentru păstrarea celor mai sfinte patrimoniile ale neamului nostru, Mitropoliții și-au jertfit chiar viața: așa, de a fost vorba despre trăinicia graiului nostru românesc, ei erau în fruntea scriitorilor, ocrotind această comoară neprețuită ce se chiamă *limba*; de a fost vre o primejdie națională, ei erau în sfatul țării, ca cei dintăiu sfetnicii devotați ai Voevozilor, contribuind, prin luminile și patriotismul lor, la readucerea liniștei și a păcei; de a fost vorba despre luminarea norodului, care stă în întunec, ei au fost cei dintăiu cari au aprins făclia, chemând pe Români la o nouă viață, pusă pe temelie credinței.

«Pentru atâtea și mari străduințe, depuse de Ierarchii noștri cei mai însemnați, posteritatea trebuie să le fie recunoscătoare, măcar prin a le ceti descrierea vieții lor, cât mai adesea.

«O pioasă aducere aminte, pentru cei ce s'au săvârșit întru bună

Interiorul paraclisului Sfintei Mitropolii.

eredință, este motivul cel mai sfânt ce poate să încălzească inimile urmașilor, cu focul dragostei de *lege și moșie*.

* * *

Partea din urmă a lucrării Părintelui Gibescu se ocupă cu administrația eparhiei Sf. Mitropolii, cu arătarea bisericilor și a mănăstirilor ce se țin de ea.

R.

LUCERNA

Deși țara noastră a fost bogată în livezi naturale (fânețe), dela un timp încoace, treptat cu înmulțirea populației, livezile naturale s'au împuținat transformându-se în locuri de cultură, și rămânând hrana vitelor de muncă, pe al treilea plan.

Numai în locurile muntoase se mai află puține livezi naturale, însă și acelea de o cantitate inferioară, fiind rezervate pentru fânețe numai locurile ce nu se pot munci cu plugul, deci locurile rele. Din această cauză se produce puțin fân și de o rea calitate, pe cari bieteke vite îl mănâncă mai mult de nevoie. Aceasta este pricina cea mare din care vitele noastre es în primăvară bolnave, slăbite și prăpădite ca vai de ele.

Din această cauză, mulți din cei săraci ne-având cu ce-și cumpără nutrețuri cu cari să-și scoată vitele din iarnă, au fost nevoiți a le vinde pe prețuri de nimic, pe prețuri de răs. Ce e dreptul, la acest rău a contribuit și groaznica secetă din anul acesta. De aceea se recomandă cultura lucernei.

Această plantă de nutreț are proprietatea de a rezistă celei mai mari secete, din cauză că rădăcinile sale pătrunzând în pământurile cele tari până la 4—5 metri, iar în pământurile ușoare până la 16—18 metri adâncime, are mijlocul de a-și înmagazină substanțele necesare hranei sale. Terenul pentru lucernă se prepară de cu toamnă, arând pământul la o adâncime de cel puțin 25 cm. cu plug de fier.

Primăvara, după ce s'au scurs apele provenite din topirea zăpezei, se face o a doua arătură, mai la suprafață, 15—18 cm., începând tot odată și semănatul, aceasta dela

15 Martie până la 16 Aprilie. Lucerna se seamănă într'un pământ revenos, semănându-se sub o plantă protectoare, ca orz sau ovăz, dându-se 12 — 15 kgr. sămânță de lucernă la un pogon. Pentru ca să se poată face o egală împrăștiere de sămânță pe toată suprafața, se amestecă sămânța de lucernă cu nisip. După ce s'a semănat, se grăpează ușor cu o grapă de fier sau de mărăcini. E bine ca înainte de semănat, pământul să se grăpeze pentru a se curăți de rădăcinile buruienilor vătămătoare.

În primul an nu ne așteptăm la rezultate mari decât numai după ce-am făcut recolta orzului sau ovăzului sub care am semănat lucerna.

Dacă timpul nu e secetos se cosește o singură dată, lăsându-i puțința de a se împuternici, însă în anii următori se poate cosi de 3—4 ori pe an, dându-ne un nutreț abundent și de bună calitate. Lucerna se cosește atunci, când i se ivește floarea (albastră), lăsând-o o zi întinsă pe loc pentru a se păli bine, întorcându-se de mai multe ori, iar după ce s'a început a se usca, o strângem și o facem clăi, sau o punem sub șoproane speciale pentru nutreț. La vitele cornute nu trebuie dată lucernă verde sau de curând cosită, căci le predispunem chiar la moarte.

Nu trebuie ca lucerna să fie cosită pe timpuri ploioase, fiindcă se strică. Lucerna nu trebuie semănată prin livezi de pruni sau alți pomi fructiferi, căci prin înrădăcinarea ei profundă, sustrage materiile fertilizante, cu cari se hrănesc pomii, în care caz și se vor usca.

Lucerna, pe lângă nutrețul excelent și îmbelșugat ce dă, pe lângă că se cosește de 3—4 ori pe an, mai îmbunătățește pământul; deosebit de aceasta rezistă la secetă dându-ne cel puțin două coase anual.

Când terenul în cari s'a semănat lucernă nu este destul de bogat în materii hrănitoare, el se poate îngrășa cu gunoi animal.

G. N. Șerbănescu și I. Brătulescu.

Cuvânt potrivit.

— Ioano, dute și spune Domnului că e masa gata.

Ioana, servitoare nouă, venită de curând dela țară, intră în cameră și găsește pe Domnul frecându-și dinții cu peria. Ii spune și se întoarce înapoi.

— Ei bine, Ioano, ai făcut ce ți-am spus?

— Da, cucoană, domnul vine numai decât: tocmai își *ascuțică* dinții cu o pilă.

Lămuriri cititorilor.

Ne putem vedea prin telegraf?

Un abonat al nostru dela Târgul frumos, județul Iași ne scrie:

La expoziția din București într'un pavilion, la dreapta palatului artelor, eră un telefon prin care cei cari vorbeau se și vedeau într'o oglindă așezată deasupra. Am dori să știm principiul pe care se bazează și suntem mai mulți cari ne-am întâmpnat la expoziție și am văzut acest lucru. N'am putut însă afla pe ce principiu se bazează și de atunci n'am auzit pe nime vorbind, nici n'am cetit undeva dându-se vreo lămurire. E adevărat că d-l dr. Lux a scris în în «Albina» ceva asemănător și anume despre trimiterea fotografiei prin sârmă. Dar ni se pare că e cu totul altceva a trimitere fotografie de pe altă fotografie și altceva a vedea pe cel cu care vorbești, a-i urmări mișcările feței, a-i vedea schimbarea căutăturei. Mi se spune că inventatorul ar fi un inginer din București, dar nu l-am putut afla numele. Poate d-l dr. Lux ar binevoi a enuța lămurire, căci noi, abonații «Albinei» am fi foarte mulțumitori.

Cam târziu, dar voi răspunde d-lore abonați, după cum voi căută să lămuresc pe toți acei cari vor mai întrebă. Acuma nu știu ce fel de telefon întovărășit de telefot va fi fost la expoziție. Nici nu l-am văzut, nici n'am auzit de dânsul. Poate ca fost numai vre'o boscărie. D-l abonat nu ne spune dacă vorbitorii se aflau în apropiere ori la vreo depărtare mai mare și despărțiți unul de altul prin ziduri, căci se poate să fi fost cele două stații nu tocmai departe și niște oglinzi așezate așa în cât să trimită din una în alta chipul celor ce vorbeau unul cu altul prin telefon. Nu încapă îndoială, că la expoziție a fost o boscărie de acestea.

Dar am putea să ne vedem cu cinevă prin sârmă, chiar fiind unul la București și altul nu numai la Târgul frumos, dar chiar la Paris.

Iată principiul: Seleniul e un metaloid, înrudit cu Sulfurul (Pucioasa). Seleniul are înșușirea că lasă cu atâta mai lesne să treacă prin el electricitatea, cu cât e supus la o lumină mai puternică. Prin urmare, dacă ne închipuim o oglinjoară de seleniu pusă în legătură cu un izvor de electricitate (o pilă), prin seleniu va trece electricitate puțină sau de loc, când oglinda va fi în întuneric și cu atât mai multă cu cât lumina ce va cădea spre ea va fi mai mare. Dacă oglinjoara ar sta legată printr'o armă cu o lămpușoară electrică, aflătoare la o depărtare ori cât de mare, lampa aceasta ar sta întunecată, când ar fi întunecată oglinjoara și ar lumină cu atât mai tare cu cât lumina ce cade pe oglinjoară ar fi mai mare. Să zicem că am aveă o mie de oglinjoare foarte mici, așezate una lângă alta, în cât să alcătuească o oglindă mărișoară și fiecare din acele o mie de oglinjoare să stea în legătură cu câte o lampă electrică foarte mică a cărei lumină să fie ca un punct. Dacă înaintea oglinjoarelor ar sta un om, lumina trimisă pe oglindă ar fi ici mai mică dincolo mai mare. Tot așa ar fi lumina lampelor și din întrunirea luminelor lor am aveă un chip asemănător cu cel dela stația de plecare, firește însă că în fel de fotografie, numai cu negru și cu alb.

Dar e și mai lesne, căci în loc de lămpi electrice putem întrebuința alte oglinzi de Seleniu la fel cu cele dela stația întâia. Intr'adevăr oglinjoarele vor reflectă lumină mai multă, când va trece prin ele un curent mai puternic și mai slabă, dacă va fi

curentul mai mic. Deci vom vedea chipul celui ce stă înaintea oglinjoarelor dela stația de plecare, în oglinjoarele dela cea de sosire.

Greutatea e că trebuie prea multe oglinjoare și prea multe fire de sârmă.

Acuma, după ce am dat lămurirea cerută, vom lăsa pe altă dată vorba despre alte feluri de-a trimite prin sârmă chipul cuiva.

Dr. Lux.

Darea de seamă a Soc. Steaua pe 1907.

Domnilor Membri,

Conform art. 13 din Statutele societății «Steaua», subsemnații censoredi, aleși de Domnia-Voastră în luna Ianuarie 1907, ne-am întrunit acasă la d-l Spiru Haret, casierul societății, în ziua de 9 Ianuarie 1908, când d-sa ne-a pus la dispozițiune toate actele și registrele societății. Observând cu cea mai mare atențiune, atât registrele cât și compturile de venituri și cheltueli efectuate indecursul anului 1907, cu onoare supunem la cunoștința Domniei-Voastre cele ce urmează.

Compt de Gestiune.

al societății culturale «Steaua», dela 1 Ianuarie 1907 și până la 31 Decembrie 1907.

A C T I V

1) Numerar rămas în cassa societății din anul trecut .	5649,19
2) Donație din partea Băncii Poporului	200,00
3) Donație din partea Creditului Func. Rural din București .	200,00
4) Din încasarea cupoanelor capitalului soc. în efecte .	2485,60
5) Subvenția Cassei Școalelor pe anul 1907	5000,00
6) Cotizații încasate dela 2168 membri pe anul 1907 .	4245,05
	<u>Total</u> 17,779,84

P A S I V

1) Costul efect. cump. în valoare nominală de 14.500 lei	14.240,20
2) a) D-lui I. Morariu, grat. pe anii 1906-7 p. serv. aduse soc.	280,00
b) D-lui I. Condiescu, ajutor p. tipărirea manuscrisului «Conducerea și întreținerea mașinilor cu aburi . . .	300,00
c) D-lui Russu-Șirianu din Arad p. un manuscris .	300,00
d) Revistei Albina abon. dela 1 Oct. 1906 p. la 31 Sept. 907	5.
e) D-lui dr. Lupaș p. manus. «Răsb. Rom. cu Dacii» .	300,00
f) Taxă p. păstrarea efectelor la Banca. Națională .	15,00
g) Comision pentru încasarea cupoanelor de 1 Iulie și 1 August 1907 înainte de termen și diferența la mandatele trimise de d-nii Ilgarian Velculescu, N. Nicolăescu, revizor școlar din Constanța, I. Buzincu și I. Ivănceanu etc.	14,63
h) Revistei Albina p. publicarea memb. achit. în 1907	180,00

i) D-lui M. Dumitrescu rest din 2000 lei subvenția acordată pentru biblioteca populară a liceului Lazăr	1500,00
j) Ajutor acordat d-lui A. Baer p. foaia «Vulturul»	150,00
l) Ajutor acord. d-lui R. Codin p. «Com. Popor». ș. a.	150,00
m) Ajutor acord. d-lui Eremia Adamiu p. bib. școl. prim.	100,00
n) D-lui Ion Gheață, în calitate de secretar al soc.	240,00
3) Numerar aflat în cassa soc. la 31 Decembrie 1907	5,01
	<u>Total</u> 17.779,84

Recapitulare

de veniturile și cheltuelile societății culturale «Steaua» dela înființare și până la 31 Decembrie 1907.

A C T I V

1) În anul 1901 soc. a avut 5110 membri și venit de	11.466,15
2) » » 1902 » » » 2371 » » » »	7.020,90
3) » » 1903 » » » 1670 » » » »	6.994,70
4) » » 1904 » » » 1117 » » » »	8.520,25
5) » » 1905 » » » 1745 » » » »	10.732,05
6) » » 1906 « » » 2355 membri, plus donația prin testament de 5000 lei. a lui T. Mândru.	10.973,80
7) » » 1907 » » » 2168 » » » »	12.130,65
	<u>Total</u> 73.838,50

P A S I V

1) Costul efectelor în valoare nominală de lei.	63.500	59.088,30
2) Cheltuelile soc. dela înființare și până la 31 Dec. 907	14.745,19	
3) Numerar aflat în casă la 31 Decembrie 1907	5,01	
	<u>Total</u>	73.838,50

Domnilor Membri

Din comptul de gestiune al acestui an, precum și din recapitularea generală și din numărul broșurilor și tablourilor familiei noastre Regale răspândite în popor, rezultă două lucruri: 1) Că scopul inițiatorilor acestei societăți se îndeplinește treptat, treptat și 2) Societatea își alcătuește capitalul, care mai târziu o va pune la adăpost de orice neajuns bănesc și care îi va asigura o existență sigură și permanentă.

Această stare prosperă a societății se datorește bunei și inimoasei conduceri din partea Consiliului de Administrație, sub președenția d-lui Ion Kalinderu, precum și a dragostei nețărmurită ce are pentru această societate d-l Spiru Haret, casierul societății, cărora odată cu descărcarea de gestiunea anului 1907, vă rugăm să bine voii a le aduce mulțumirile și recunoștința noastră a tuturor pentru râvna și dragostea cu care au condus afacerile societății.

Odată cu prezenta dare de seamă, noi censorii, în conformitate cu art. 13 din statute, depunem mandatul nostru în mâinile *D-voastre*, mulțumindu-vă de încrederea și onoarea ce a-ți binevoit a ne acordă.

(Pr. Econom C. Ionescu
Cenzori } C. Alimănițeanu
 } C. Alexandrescu

FELURIMI

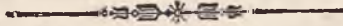
Instinct ori judecată.

E o plantă mexicană, Euphorbia, un fel de Laptele cânelui, cum îi zicem noi. Sămînțele ei sunt foarte ciudate, căci sar par'că ar fi vii. Multă vreme nu s'a ghicit ce e cu aceste boabe, ca ori cari altele, la formă, lungi de un centimetru și groase de 7 milimetri și cari săreau. Pe urmă s'a aflat că au în ele câte-o omidă; coaja pare întregă, dar, în adevăr, are o gaură, însă cu capac așa de bine potrivit și așezat, că nu poți să-l deosibești. Omidă se face din oul unui fluturaș (Carpocapsa saltitans), rudă cu cel care se face din viermele perelor și merelor și, după ce mănâncă tot miezul, se preface în flutur în lăuntru coajei.

Omidă aceasta face de sar sămînțele.

Asta e una, dar mai e și altceva. Dacă muma, care pune oul în sămînță, n'ar avea grijă să facă gaura cea cu capac atât de cu măiestrie așezat, fluturașul n'ar putea eși din coajă. Omidă are fălci tari, de roade miezul; dar fluturele are un fel de surlă moale cu care nu poate rupe nici un firicel din miez, necum din coajă.

Intrebarea e: ce-o face pe muma să ia astfel de măsură: instinctul ori mintea? Cu alte cuvinte: lucrează ca o mașină ori știe ce face și cu ce scop?

Cronica Săptămâni.

Din Țară.

— Corpurile legiuitoare se ocupă cu cercetarea proiectelor de legi prezentate de guvern cu privire la chestiunile țărănești: Casa Rurală, Ajutarea celor devastați, ș. a.

Din străinătate.

— Românii din Ungaria se grupează acum într'un partid puternic, să se poată mai lesne opune încercărilor Ungurilor de a-i maghiariză.

— Gazetele streine anunță că, trupe turcești s'au îndreptat către frontiera rusă din Asia. Populațiunea mahometană e foarte necăjită pe Ruși. Negustorii au început să-și părăsească afacerile.

Patru divizii rusești au fost îndreptate în grabă spre frontieră. Se crede că în curând va fi un războiu între Ruși și Turci.

— Impăratul Chinei a semnat zilele trecute legea privitoare la ziari-
stică. De azi înainte, ziarele chinezești sunt ținute să nu aibă decât scri-
tori chinezi, să nu publice niciun secret de stat și niciun articol care
ar amenința pacea imperiului sau a atinge bunele moravuri. Despre
Actele guvernului, ori cum ar fi ele, nu trebuie vorbite nici de bine nici
de rău. Pentru ziariștii cari se vor abate sunt prevăzute pedepsele cele
mai aspre.

— Ce vrea să zică a mânca lucruri vechi sau stricate! 80 de lucrători
dela fabricile de sticlă din Driburg (Germania) s'au îmbolnăvit foarte
greu, mâncând brânzeturi stricate. De sigur că unii din ei vor muri
din această pricină.

— Din porunca sultanului turcesc se lucrează la Constantinopol, pla-
nul unui mareș pod peste Bosfor, care să lege Europa cu Asia.

Prețul cerealelor în târgurile streine, socotite pe suta de kgr*

	Grâu	Secară	Orz	Ovăz
Mănhen (Germania)	31,00	28,50	23,75	24,35
Berlin »	29,00	26,00	24,00	21,35
Strasbnrg »	»	»	»	»
Colmar	»	»	»	»
Londra (Anglia)	22,00	17,00	16,50	18,00
Viena (Austria)	29,25	24,00	20,50	19,20
Bruxel (Belgia)	22,00	19,50	18,50	19,25
Liège »	»	»	»	»
Anvers	18,50	18,00	17,00	20,00
Budapesta (Ungaria)	27	23,00	20,50	15,00
Milan (Italia)	25,30	19	20	21,00
Geneva (Elveția)	23,00	22,00	20,00	20,50
New-York (America)	20	14,50	17	18,25
Chicago »	21,25	»	»	»
Paris (Franța)	23,50	18	18,50	18,15
Alte târguri franceze	22	17,50	17,50	18,30

Prețul cerealelor din Algeria și Tunis.

	Grâu	Secără	Orz	Ovăz
Alger	26	»	16,50	16,50
Philippeville	25	»	16,50	16,50
Constantine	25,00	»	17,00	17
Tunis	25,00	»	17,50	17,50

Prețul cerealelor în București,

Grâu	lei 21—21,80 b.
Porumb	» 10—11,80 »
Ovăz	» 13—14,50 »

Aceste prețuri sunt socotite pe suta de chilograme.

Prețurile curente din piață.

Carnea de vacă	0.85—0.95	Perechea de curcani	12.00
» » porc	0.85—1.25	» » găini	3.20—3.40
» » oae	0.65—0.70	» » rațe	2.70—2.80
Mielu	8.00—10.00	» » găște	6.50—6.85
Crap	0.50	Kgr. brânză de burduf	2.00
Somn	2.00	» » » puțină	1.40—1.60
Morun	2.40—2.50	» de unt topit	2.80
Nisetru	—	» » » netopit	1.80—2.00
Cegă	4.00—5.00		

Informațiuni

— Prefectura județului Romanași a cerut aprobarea unui împrumut de 6000 lei pentru construirea unui local pentru școala de agricultură din comuna Drăghiceni.

— Societatea «Crucea Roșie», din Capitală, a distribuit la Giurgiu, în sala palatului administrativ, 1040 lei la 49 săteni din Vlșșca, sărăciți în urma răscoalelor de astă primăvară.

Doamnele din comitet, sosind cu această ocaziune în localitate, au pus bazele unei filiale a societății.

— Biblioteca populară de pe lângă școala No. 1 din Alexandria, care a strâns până în prezent 800 de volume a fost vizitată în cursul anului trecut de 440 de persoane din cari multe au luat cărți și acasă, pe care le-au împrumutat și la alții.

— Conferințele generale ale membrilor corpului didactic primar vor avea loc anul acest, între 17 și 21 Aprilie. Vor lua parte la ele și conducătoarele grădinelor de copii din județele Tulcea și Constanța.

Anul acesta se va vorbi despre metodică scriscitului și se vor face exerciții de gimnastică, de lucru manual și de cânt. Conferințele se vor sfârși cu o excursiune.

Din ziare și reviste.

De ce sunt oule fără coajă sau cu coajă moale?

Găinile cari au mai mulți cocoși și sunt adesea călcate de ei ne dau totdeauna ouae moi și fără coajă. Altă cauză e și lipsa totală de materii cari conțin var. De aici urmează ca să stăruim într'acolo și să dăm gobăilor (pasărilor) astfel de nutreț, care conține materii vâraoase.

(«Agriculțorul»)

Ca să nu ne fie frig la picioare.

În vreme de iarnă, învălim ciorapul sau obiala cu o bucată mare de hârtie mai groasă, și apă încălțăm ciubota sau ne legăm opinca.

(«Deșteptarea»)

Tinctura de iod.

Această doctorie omoară microbii cu multă înlesnire, ceace o face foarte bună pentru a vindecă orice rană, înțepăturile în talpă, crăpăturile unghiilor din care dă sânge, reumatismele încheieturilor sunt vindecate cu multă ușurință, dacă se dă pe deasupra lor cu tinctură de iod. Fistulele, umflăturile gingiilor, etc., de asemenea se lecuesc cu acest medicament.

(«Gazeta Transilvaniei»).

Pagina glumeață.

Părerere de rău.

D-l Papă-Lapte mâncase o bătaie strașnică dela nevastă-sa și făcuse plângere la Tribunal cerând să se despartă de bătaioasa d-nă Papă-Lapte.

Judecătorul o chiamă și-o întreabă:

— E adevărat că ai croit cu umbrela pe soțul d-tale pe spinare până ai rupt umbrela ?

— Da, d-le judecător . . .

— Și-ți pare rău ? . . .

— Da, d-le judecător . . . eră o umbrelă frumoasă și o cum-părasem numai de două zile.

Primejdioasele întâmplări

ALE

Marișarului franțuz LUDOVIC TREGAN

ÎN

NOUA GUINEE (povestite de el însuși)

TRADUCERE DE C. C. POP.-TAȘCĂ.

CAP. XII.

În fuga mea nebună, ca să scap de șarpe, îmi rupsesem hainile și șapca de paie pe care mi-o trimisese Lamlam, și pe care o purtam totdeauna în amintirea ei. Mă apucaî dar să o cârlesc, când văzui o foaie de hârtie în căptușală. O scosei cât putui mai repede și găsiî o scrisoare dela Lamlam. Ea-mi vesteă că primise scrisoarea mea și se gândeă neîncetat la mine, că Kayhar fusese ridicat la rangul de *noos* (înțelept) și că după rugămintea lui, regele poruncise guvernatorului ca să mă lase să mă înapoez la Kontar și ea nădăjduiă că peste o lună voiî fi acolo.

Erau deă 2 ani de când fusese scrisă scrisoarea și totuși guvernatorul, deși primise porunca regelui, nu mă lăsase să plec. Neîndoelnîc aveă un interes să mă ție acolo. Căutai să născocesc un mijloc să scriu din nou drăguței Lamlam :

Luai o pepită mare de aur pe care cu răbdare o tăei în două, găurii pe dinăuntru fiecare bucată și vârâi înăuntru o scrisoare, apoi lipii bucățile cu un ciment subțire care cu timpul trebuiă să se desfacă. Lustruii bucată de aur și o înveliî cu o coajă de lemn de bambu. Mă dusei la guvernator și-l rugăi să-mi dea voie să trimit acest dar lui Kayhar în semn de recunoștință pentru bunăvoința ce-mi arătase în vremuri. Guvernatorul, după ce cercetă cu deamănuntul pepita, îmi dădu voie s'î încredințez în fața lui unni ofițer care trebuiă în curând să plece la Kontar.

Trecură 4 luni fără să primesc vr'î veste dela Lamlam, când într'î zi auzii că Lanna va sosi în curând la Urata. În ziua în care el trebuiă să sosească eu fui trimis să lucrez în cea mai dăpărtată mină. Mă dusei, dar seara pe ascuns venii și întâlnii pe Lannă, care mă primiî cu o mare bucurie. Îi povestii tot ce înduram și-î spusei de scrisoarea ce primisem dela Lamlam.

Și Lanna știă că de 2 ani regele poruncise să mi se dea voie să viu la Kontar, dar crezuse că nu vrusesem eu să mă înapoez, cum făceau mulți alții.

— De ce să nu vră guvernatorul să te lase să pleci? mă întrebă Lanna.

— Nu știu, îi răspunsei.

— Poate că e supărat pe tine din cauza puținului aur ce se scoate de vr'o 2 ani încoace?

— Aur puțin!? Cum se poate, eu am ținut secoteala auru-lui, și nici o dată n'am scos mai mult ca în acești din urmă 2 ani!

— Bagă de seamă, Tregan! Iți sunt prieten, dar tu arunci o mare vină contra șefului tău.

— Nu spun decât adevărul.

Ii spusei apoi cantitatea de aur ce se scosese în anul de inundație și rămase încrămenit că guvernatorul nu trimisese regelui nici a treia parte.

Se încredință că guvernatorul eră un înșelător, și-mi făgădui că peste 8 zile mă va duce să spun și regelui cele ce-i spuseseam lui.

Mă reîntorsei la mină. Peste câteva zile, Lanna veni să mă vază și-mi dădu întâlnire pentru a doua zi, dincolo de fluviul Irfak în apropiere de valea șerpilor.

Eram nebun de bucurie. A doua zi către seară poruncii lucrătorilor să se ducă într'un loc depărtat și când îi văzui plecați o luai la drum; trecui cu bine Irfaku și la asfințitul soarelui eram la intrarea văii șerpilor, unde un trimis al lui Lanna mă așteptă. Cum bănuisem, intrarăm printr'o strămoare numită Monakim, ascunsă de erburi acățătoare, și după un ceas de mers ajunserăm la locul ude mi se legase ochii când venisem la Urata. Aici gășii pe Lanna și soldații săi și hotărîrăm să dormim acolo, iar a doua zi în zori să pornim la drum. În sfârșit eram liber, dar tot îmi eră frică că voi fi prins și adus înapoi de vrăjmașul meu.

CAP. XIII.

Suișul pe coasta muntelui Tanavorkon fu foarte anevoios: eram în puterea ornei și gerul eră grozav. Indată ce ajunserăm de cealaltă parte a muntelui, începû a se mai încălzi. După multe greutăți ajunserăm la Kontar. Regele se mutase la palatul de earnă de pe malul lacului *Amba*; cei mai mulți dintre dregătorii cei mari se dusesese cu el.

Lanna mă pofti să găzduesc la el până ce regele mă va chema, ceeace și primii. Când ajunserăm acasă la dânsul, îl rugai să mă lase să mă duc la Kayhar. Îl lăsa și am plecat, dar mă reîntorsei trist și supărat căci găsisem casa închisă.

Atunci îmi dădui seama cât iubeam pe Lamlam, căci nu lipsa lui Kayhar mă întristă, ci a fetei lui.

Dacă în acel minut mi s'ar fi dat să aleg între libertatea de a plecă în Franța și căsătoria cu Lamlam, ași fi ales pe cea din urmă. Intreaga mea filnță eră cuprinsă de chipul dumnezeesc al acestei frumoase fete, pe care păreă că o văd în fața mea, cu obrazul ei rotund, cu ochii ei mari, dulci și visători, cu părul ei negru și mătăsos! Coloarea feței ei nu eră neagră, ci arămie deschisă ca a tuturor Orangonokilor. Toată noaptea n'am putut închide ochii gândindu-mă la ea.

Va urma.

„STEAUA“

Societatea «*Steaua*» are de scop a lucra pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legitime, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotizația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fiecare membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotizația pe un an, se pot adresa d-lui *Spiru C. Haret*, strada Verde, București.

Comitetul: *Președinte*, Ioan Kalinderu, *Membbru al Academiei Române*. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, *mare proprietar, fost senator*. — *Administrator și casier*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor universitar*. — *Secretar*, Const. Bann, *profesor secundar, fost inspector școlar*. — *Membrii*: Petre Gârboviceanu, *Administrator al Casei Sf. Bisericii Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român*; I. Dimitrescu Procopie, *senator, fost Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *fost Ministru, profesor universitar*; Cristu S. Nezeescu, *fost administrator al Casei Școalelor, profesor secundar*; Pompiliu Eliade, *profesor universitar*. — *Cenzori*: Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; Preoțul econom. Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *institutor*.

Membri înscriși și cotizațiuni platite (urmare).

Bucur C. Nicolae (Ciurmați), 1 leu; Gheorghe Trică (Gherghița), 1 leu; Tudorache Dumitru (Gherghița), 1 leu; Nae C. Dumitru (Gherghița), 1 leu; Ion C. Negoită (Gherghița), 1 leu; Gh. Nacioviei (Gherghița), 1 leu; Ion Popa Dumitru (Ciurmați), 1 leu; Lixandru Cristea (Gherghița), 1 leu; Dumitru I. Ivan (B. Doamnei), 1 leu; Dumitru Enache (Gherghița), 1 leu; Gavrilă Neagu (Sudiți), 1 leu; Ion Pescaru, (Gherghița), 1 leu; Crăciun Georgescu (Doamnei), 1 leu; N. Negoită (Gherghița), 1 leu; Tudor Țapu (Gherghița), 1 leu; A. Popescu (Gherghița), 1 leu; Ion N. Stan (Gherghița), 1 leu; Miru Enache (Gherghița), 1 leu; Marole Șulher (Gherghița), 1 leu; Năstasie Dănila (Gherghița), 1 leu; Gheorghe Micu (Gherghița), 1 leu; Constantin Pițigoi (Gherghița), 1 leu; G. Mihăilescu (Oltenița), 2 lei; Mihail C. Ionescu (Șindriari), 1 leu; Emanuel Codreanu (Putna), 1 leu; Gheorghe Ionescu (Săscut), 1 leu; Ioan Ciocarlan (Păunești), 1 leu; Gheorghe Simion (Soveja), 1 leu; Nanciu R. Petrescu (Focșani), 2 lei; Ioan Drilea (Străvoiu de Sus), 1 leu; Gheorghe Tașcă (Străvoiu de Sus), 1 leu; S. Sușu (Străvoiu de Jos), 1 leu; Constantin Costescu (Străvoiu de Jos), 1 leu; Jordan Gheorghiu (Răstoaca), 1 leu; Gheorghe Dobreanu (Vultur), 1 leu; N. Stănescu (Nămolosa), 1 leu; Elena Stănescu (Nămolosa), 1 leu; G. I. Rărnicescu (Focșani), 1 leu; Ilie Cristescu (Mărăești), 1 leu; Constantin Răileanu (Răstoaca), 1 leu; Constantin Maxim (Răstoaca), 1 leu; Vasile Marta (Drăgușeni), 1 leu; Vasile Dimitriu (Parana), 1 leu; Gh. Gheorghiu (Lipov), 1 leu; M. Mănărcescu (Lipov), 1 leu; Marin Urziceanu (Lipov), 1 leu; Marin Asan (Lipov), 1 leu; C. O. Rizan (Lipov), 1 leu; Pr. Lipoveanu (Lipov), 1 leu; Ion Greceanu (Șegarcea), 1 leu; Victor Ștefănescu (Șegarcea), 1 leu; T. Jugurcanu (Șegarcea), 1 leu.

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului 1907 este de 2.125, iar veniturile societății, tot în acest timp, sunt de 11.410 lei.

(Va urma în numărul viitor).

Cărți noi.

Călăuza stuparului, de d-nii N. Nicolaescu și G. Stoinescu, a apărut într'un volum de 340 pag. cu 123 figuri, în editura librăriei Socec & Comp. Calea Victoriei, București. Prețul 3 lei. Pentru abonații revistei «Albina» 2 lei.

Autorii au completat articolele despre albinărit ce au publicat în anii din urmă ai revistei noastre, cu toate chestiunile privitoare la creșterea albinelor. Astfel cum se înfățișează, «Călăuza stuparului» e cea mai completă carte de albinărit din câte au apărut până azi în limba noastră.

Toate lucrările pe cari le reclamă creșterea albinelor sunt arătate în amănunțime și într'o limbă pe înțelesul tuturor. Autorii stăruiesc mai ales asupra părții practice a stupăritului. Astfel, *cârmuirea stupilor* e arătată pe larg și deosebit pentru fiecare din cele trei feluri de uleie: orizontale, verticale și primitive. Desvoltare mare de asemenea s'a dat chestiunilor; *construcția uleilor, clădirea fagurilor, roitul, plantele care dau miere, produsele albinelor* (mierea și ceara) *lucrările de făcut la stupi în fiecare lună.*

Tiparul e foarte îngrijit și pe hârtie velină. Figurile sunt bine reușite.

— Au apărut: *Izvoarele crimelor și posibilitatea de a le preîntâmpina*, broșura No. 10 din Biblioteca universală, strada Negru Vodă No. 12 și 21 București: prețul 25 bani.

— *Tânăra Siberiană*, broșura No. 11 din aceeași bibliotecă. Prețul 25 bani.

— *Aventurile lui Sherlock Holmes* traducere de Iosif Nădejde «Biblioteca pentru toți» No. 311, prețul 30 bani.

De vânzare la mai toate librăriile din țară

Catalogul complet al «Bibliotecii pentru toți» a se cere librăriei editoare *Alcalay*. — București,

THE BANK OF ROUMANIA, LIMITED

Capital Lire sterline 300.000 deplin vărsat. Sediul Londra. Sucursala București.

Comitetul central: la Londra
 Lachlan Macintosh Rate, "
 G. I. Goschen "
 Viconte Duncan "
 E. W. H. Barry "
 Robert Hamilton Lang "
 Demetre de Frank Viena
 P. Naville Paris
 Ad. Vernes "

Directori: { C. A. Stolz
 { E. E. Goodwin.

Censori: Ioan Kalinderu, Demetru Ioan Ghika și Arthur Green.

Sediul social:

Londra 7 Great Winchester street.
 Sucursala: București, Piața sf. Gheorghe.

„NAȚIONALĂ“

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘTI
 Capital în acțiuni întreg vărsat în aur Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă compuse din prime și daune 9.956.698 79

Idem format din capital și alte rezerve 1.075.842.80

Total în aur Lei 7.052.531.36

Daune plătite Lei 33.000.000

Vice-președinte A. Băicoianu.

Dir. general E. Grünwald.

„NAȚIONALĂ“ asigură contra în cediului, a «grindinei», contra riscului pierderii valorilor. Asigurările pentru viață sunt permise în toate combinațiile obișnuite ca: «cas de moarte, supraviețuire, zestreșirentă». Sediul social în palatul Societății din str. Doamnei No. 12, București. Reprezentanța generală în București str. Smârdan No. 4. Agenții în toate orașele din țară.